

*Ezec de șouă ori în septembra
zi și să Domineca.*

Pretalia privind Austria
pre ann. întregă . . . 10 fl. v. n.
jumătate de an . . . 5 fl. v. n.
troi luni . . . . . 3 fl. v. n.

Pretalia Românei și Străinătate
pre ann. întregă . . . 14 fl. v. n.
jumătate . . . . . 7 fl. v. n.
troi luni . . . . . 3 fl. v. n.

CONCORDIA.

DIURNALU POLITICU SI LITERARU.

REVISTA POLITICA.

Pesta 12^a, apr. 1865.

Diurnalul „La Patrie” primește incunoscătorie că omniajorul guvernului italiano din Vegezzi a avut uscăditia privată la S. Sa Papă, în care desfașură dorința regelui să dă se impacă cu sanctul scănum, promisiu că va refuza de la verba astăzi, ce ar putea păstra interesul religios. Papei i plăcea multă astă declarare, și s-a spus că reprezintă negociațiile începute voră și în stare a condicție a unuia rezultat multiambitior.

Totuși în această intenție seriei Monitoirul Francez din 27. 1. e, repartând că negociațiile între Vegezzi și Antonelli decurg că mai bine, și se spune că se vor da atât pedecele în privirea ocupării scaunelor episcopale.

Deci nu mai suferă indoioea că cestimina de impacare între Italia și Papa, a intrat într-un stadiu nou, mai favorabil deosebită. Scenarii cenzorului mai dă proprie a cestuii evenimentului, nu ni poată spune nemic precu. Atâtă inse și fară de indoioală, ca uau cauza fu lips de bărbătă, era și în acela procedura a guvernului itali, prin care provede că locuientini episcopale vacante. Curiș româna să temută că dacă guvernul va continua să așiedă totuști locuientini, poporul va ură pîrè. Dacă se spusă, în parte, spîrtele de impacare alu sanctului scănum.

Comisunica camerei prusești compusă pentru bugetul marinel, fiind sîndința la 26. I. c. în care Bismarck declară în privîntiu pînă la Kiel că: guvernul a compoșit o alu acestui portu, și castigarea lui și o necesitate inevitabile. În astă cestimina Prussia a început negociațiile cu Austria, și speră rezultatul dacia diei va declară „că portul de Kiel trebuie castigat”. Guvernul trebuie să se dacă și sprijinul de reprezentanții poporului, și atunci posesiunile acestuia portu va fi punctul de mancare al celor latice cestimi.

Dacă din Bismarck se poate o deschiarare astăi de curagișă, nu potă castiga înimile deputaților, ei să se deschiară în contra propunerii, pentru că nău încredere în ministeriu.

E minunata nouă apărătură alui Bismarck. Precum se vede, și-a facutu soocă încă dacăcum, ca în casul cu nău reacă în anexarea principatelor Schleswig și Holstein la Prussia, să alba macară unu punctu, d'unde nimene să luă poata scote, și din cără se fie în stare a deveni destele diplomatici prusești.

Rusia progresă fară a face zgomot în lume. Constituhi de stat și se asternă unu proiect de lege despre stergeră pedeșici de morte, pentru crimile politice. Sub exceptiunea unu numai atentatei în cîntură vîstiei Tîrulari, și a membrilor din famili împereastre. Pedeșicii eau mai mare și condamnarea la lueră de ocoie în Siberia. — Se pare că legilor nostre penali li este menită a renunța inderulter tulitoru tu-

Sîndința senatului imp. din 26. I. a fostu ună d'intre cele mai interesante. La deschiderea bugetului ministerului justiției, Schindler lăsă cuvenitul pentru a descură triștă stare a presei. — Cetitorii nostri on. voră precepă daca presă din colo de Laîfă are gravame, apoi să sunt a le noastre, elitoru d'in coc? dar d'apăseste unu vorbi candu ni voru permită împregătrirea. — Se vedem acă pe scurtu se dice Schindler: Ante tribunalelor, redactorule nu potă să-si deveseleasă intențione, căci-i se dice să nu tienă discursiuni politice. Cum se va scăsa daca nu potă vorbi. — Într-unu altu casu se dice că e atacat regle Prusiei, procurorul de stată începă persecuția fară a areth imposcere. Oratorele areth mai departe că procurorii de stată în procedurelor lor statuoresc nise principie contrarie constituționalismului. „Pana

candu în Austria — dice Sch. — vătemarești principiile constituționale nu se va pedepsiăi de aspiru, precum cedă se pedepsești vătemarești principiile absolutistice, pana atunci nu e adverata că în Austria există constitu-

ționism.” Dă areta cum se susține dinariu, Vorstadt Zg. să dă cîdă că e datoritoru sentimentelor religioase, și pentru că e pentru că din unu claustru a desparut o fătă, și cîndu-i diurnalul avă curajigala a întrebat că unde e'sa domu? — s'a dusă că e datoritoru pentru societate, pentru motivul că a critat pre una cestimă.

Ora Schindler mai vorbă multă frumosă, îoi și alătura să alii oratori, înse trebue să marturisfă că nu suntem pîrè dedăi să vădă consecințele vorbările liberałi din sensul împ. Aceste cuvinte încă vorbă se vor sortea celor strigăti în desertă.

Clerulu român

are multe titule la recunoscîntul poporului seu, mai multă ca veri-care altu clera din lume, și alti-veri-care poporâni, culte ori neculte.

Dacă ministrul Rouher în corpula legislativă al Francei laudă prostimea mirena franceză „pentru că — dice elu — astă prevenire ne însoțesc de la leganu și pana la morțime, se impartește cu noi la bucuria și întrîstări,” cu atât mai verosim poporul roman deosește recunoscîntul clerului seu, căci astă cestru nu numai lă insocînt la totă afacere de religiune, și în totă viață socială, nu numai nu ne-a persuadă pre candu noi jecăm pe patul morții politice, ci tocmai elu fu mediecul celu mai apătrău, celu mai ingrițioru pentru reînsanctorisarea noastră, fu faptul principală regenerarea națiunii noastre, conducatorul celu mai intelectu, ostasiale celu mai curagișă, lăsă purure în fruntea primă, candu era vorba de luptă pentru beseriasă și națione. O reprezesc: „beserica și națione,” astă duce concepte — mulțimile intelectuenei lui — a scătu etatu de minime să le identifice, nu si nău de temeu.

Neci a pututu clerulu român să se planga candu-va cu nău-dâni stîmpe, și de dreptu a o pretești, căci si-a castigato-o cu multă sudore si fatigă mari. Noi i aducemur purure, după poftină, tributul recunoscîntul nostru.

Dacă clerulu nostru merște în fruntea nostră pre candu nău reu, apoi se va vre Dînei să ne fie bine, nimenei d'intre noi va cedîdă și ocupă locul primu, căcălu-i la vromu meniștă și preostemei nostre, pentru că eșă cuvîne remunerare virtutei.

Fainosile idei despre emancipare de sub influența clerului, se potu propaga pre aiure, pre la ală popore, dar la poporul român nu voru petrande neci canda, pentru că la naționea noastră ele nău intîlnești. La nou clerulu n'are alte tendințe de căde cale ce le ar națione; clerulu nostru nu formea o cesta, și o partea intregitoru a naționi, — acăstă e o faptă constatată de lungu tempu, o recunoaștere de nou, și d'acă o potem spune fără temere d'ă dimiștini, cumca stîm'ea mai mare și poporul român pentru clerulu seu nu trebuie cercata în trecutu, căi în vîntor. Candu poporul român întregă, și se voră deschide totuști edificiile egali indrepătrăi, atunci și numai atunci clerulu română va sta pre cîmea stîmci sale.

Dar pentru ca clerulu nostru să se potă avea celu culme de stîm'nă din partea poporului român, se preîndemnu noi de la denisul acum'a? — Preîndemnu să se conștientează în faptele sale, preîndemnu să merge cu demnitate în fruntea noastră cașă pană acă, și năjute a castigă triștă pretenzîunilor noastre naționale, și să nu ne persosca el la jumătate de căle, între împregătririle actuale, în epocă de transacțiune!

Într-o cîteva zile, se va închide la judecătoria de la București, în cîteva zile, la judecătoria de la București-Călărași în străzile dimineață Nr. 2, din corpușină, în cîteva zile, la judecătoria generală București, Săcărâma, Găsca Nr. 9, unde sunt și se adună toate servitorii ce privesc administra-

ția interioară și se amuncă nu se prezențează. Scriptele nepublică se vor arde.

Pentru inserția publicaștilor românești și a responză 6. cenzori de lîma. — Unu nou slăgătoriu costă 10 gr. v. s.

Bunul cestitoru me va întreba, pentru ce amintesc elerului ce petredină de la elu, clerulu română, a cîmputul purure deștorîntă, făcă să acceptă să îl o spună astă?

Așă e, vrea să dicu a foastă, dar astă-dă unu formeza excepționă de la astă virtute, d'acă nu vine a ne plange în public.

O vomu spune astă excepționă, dar inhibitorul, ca să nu fil suprinsu amara, pregaștești să audă o cauză de întrărire:

„Uncle confistorie eșecșe române din Ungaria, în afacerile loru cu oficiolate, făcăsorile tierei, nu se folosescu de limba română.

Scimă că cestitorilor nostri li se scrabă semintimile, audindu de acela crima infracătoare, dar dorere ea este.

Cu cîndă audore a castigata Romanulă dreptul folosirii limbii sale, cătu și de greu a introdusă acestu-a, și totu-si elu desvolta o apărtivitate de miratu, ce pre altu poporu de multă laru și ștă, — și d'acă usorul se poate precepe cătă și de mare dorere pentru rău-n'ei nă o infige chiarul clerulu, ce ne-amu dedău a lău vedem despartită de noi, și pare că apriatu voiesce să-si bata jocu de pretențiile noastre naționale!?

In numele religioasei clerulu se bucura de o independență cu nă i o potă denegă nimene, și neci credem cu catarele să ală curagiul orbii a-i o atacă, pentru că d'ar nu se folosesc de prerogativele acestei independențe?

Noi le scimă, le cîmputem confistorile ce se feceră vinovate de crima pomenteră, însă de astă data nu voimă să le spunemul numele loru în publicu, căci nu voimă ca opinione publică româna să enunțe a supră loru sentență de morte morale. Da, opinionea publică româna cătu de minime și capace a enunțat astă sentință, dovedit sunt destule în trecutu, și neci ele nu o voru incunjură, se nu voru rețină de pre calea de pană acă.

Să finu bine precepă, miu totu confistorile noastre sunt vinovate, ci numai unele, și noi de acese voru grigă cu ochi de vulture, le ascuțimur că daca nu voru începe curându a serii românești, voru da publicaști numele loru, publicaști să facă judecată, și atunci — vomu refușă d'ă mai primă binecuvântare din manile celor nesuccotitori de drepturile noastre naționale. P.

Avraamu Lincoln,

presidentul statelor unite Americane, fu ieșit în 14. I. c. în teatrul de Richmond. Dacă uciderea lui se întempi „nainte de cu-

prindere”, Rîchmondului din partea medianopantăilor, potă avea o conștientă tristă pentru unușile americane, dar astă-dă după triumful medianopantăilor și după o caderi mai totală a medianopantăilor morica lui Lincoln n'are mai multă urmă politice, căci unușile i e ascurata esfintință. — Secretarul de stată Seward — jacându morbosu în chilia, cu fiul său lungă sine, inca fu atacata de unu ucigator, diu-mor de rane, dar pentru parante nău este speranță că va renădi în vieția. — Precum se vede, medianopantă nu ajungendu-si scopulu cu ajutorul armelor, și-ai propusă a recurge la uiderii încărcunării. Nu s'au potutu secrii de locu și prinde ucigatorii, căci se presupună a fi fostu într-o Booth, și cari apoi au fugit în Balimore, unde — precum preîndemnu o vorluse — au devenit în manile autorităților.

Nu va fi fară de interesu a cunoscă vîstia lui Lincoln, acestui mare barbată al Americii libere:

Avraamu Lincoln (cetese Lincoln) s'a nascut la 12. faură 1809 în statul Kentucky, din o familia seracă. In 1810 tata-so Tomă,

trece cu familia sa in Indian'a, Avramuș Tin-sot, i ajuta la curăt butuci, a scote radacini d'in-tempului menit de aratură, și căi des eră teneru de ani, avă și toro carolare canine datează în statele lui. Acăstă fi ocupatiunea lui și în următoarele dieci ani. Avramuș numai d'in candu în cangur mergea la o scola în vecini fundata de curundu, astu-fel cătu computandu totu tempulu cătu a frecuentatua scola, nu face una ani întregu. O alta investiție n'a mai primită de la invetatorii, și-a castigatui insu-si un dilișioz propriu tote cunoscințele ce le-a avut. În etatea de 19 ani, Lincoln ca lucrător se duse pre o măie la New Orleans. Parintele seu, Tom, purăd pre acestu tempu tota avere sa, căci ei subcresceau unu contrasau pentru unu amicu său, deci familiu Lincoln în 1830 pareș Indian's si treceu in statul Illinois, aci Tom' capăta una pion de pamant din a guvernului, pentru a incepe era-sa economia'. Avramuș ajuta familiei sale, clăindu casă, dar mai alesu în cresașe parlori dovedi o destinatează extraordinară, și cătu pentru acășă eră renomiu, și se bucură d'unu felu de popularitate la tătorii de lenjerie. Întreprinditorul Avramuș în 1831 fi era-si lucrătoru pre măi, unde primiș 12 dolari la luna. Mai tardu i incredibilu unu negotiator mai multe afaceri si aici, incepă și aici im-bun starca lui material.

In 1832 se formă la Neusealem o ște de voluntari, cu scopu de a merge in contra Indianilor, care sub conducătoriulou si-o-mul negru' fecera multe dame. Mai multi nisipu pentru demnitatea de capitaniu la asta oastre, dar voturile se concentră in Lincoln spre ces mai mare suprindere a lui. Lincoln se grăbiu, a marităstiu mai tardu, cu asta alegeră lă bucurătoru mai multu, de cătu cele lalte rezultă a la viefie lui. Spătindu dură trei luni, dar' nu se scie ce capătă nu implinitu. Returnându totu in acela ani, fiu candidat pentru legiuitoru' statului, însu nu potu reuni majoritatea alegatorilor. Lincoln perde totu ce a castigat pană aci și inca devine respundatoru pentru o sumă de 1100 dolari.

FOIȘORĂ.

Dante Alighieri.

*La aniversarea de VI. seculu în 15. maiu 1863.
(De Ar. Denesiană)*

(Urmaro.)

Din jumătă lui Dante nu se scie multu; ce se scie inca nu este sigur. Elu, tinerența mai anticu de partidă guilfiora, s'a leșpătă contră ghețilănuia în lupta de la Campagnia și la Iașiua Capriescu'. Mai cunoscute este victoria lui în bătălia statelor. Ea voie ambiție po scurta. Dăinu fi trimis cu sold de militante ori în afaceri d'ea po regalești. In alt 20, numai astătate sale fu aleseu de mesișor, in sensatu prielor. In 1302, elu se alătă in Roma pentru d'mideleci o impacțiune intre partide. Inimicul lui se folosira de absența- i pentru lă incipișu in diverse crine, care le nascocau. El, Cante de Gabriele d'Appiobio, una omu crudă de grădina, care devineau întăpescu la cixma, încondamnatu fară d'ea lu aquilă o munte de 8000 lire si la d'ea adu de astă. Astu-fel apoi i-a confiscatu totu averia si poporul i-a depredatua casă. In urmă i s'a predunătuitu osul pe viață, si unu amintescu si a suru de viu po regă, deca va cedala a-10 reîntorce in patria. Dantu audiuș in Roma d'acestă reîntorcere, si se duse la Arezzo. Aici alăndu-se cu alii soli si hui de la cixma, formazu o armata si asalta Florența, dar' fura respins. El perdiște speranța d'ase mai potu reîntorce in patria, se duse la Verona. Aici Bartolomeo della Scala in-prin cu multa ospitalitate. Aici avus cu totu os-trebuială, dă dorul de patria, lu-consumu. Si cumu luva consumu po celu ce arăta, o mibă, po celu caruia i jacea la casina bleio și glori' ei, si atunci mai cu same condu o vedea sfâșiată si in prad' patidore, cindu elu a trebutu se cantă, se aruncă asupra ei cu cizeta aproape cayvăndu morteitate:

Ala serba Itali, la dobori este.

Nave văză miclește în gran tempeste,

Non donă de povestea, nu boală!

Cörca și-a mulțicis pînă amicu si emene de inițiativa reîntorcerei in patria; vodinu ince si totu astălău in vanu se determină a peregrina d'in cetatea din noua ținută, dîn o tîră intărată, pentru ca se distrașu si să cunoască datinile omului. Se duse si aice cătu va grăbiu Guido Selvatico in valas-

Lincoln precepă cumea ca lucrătoru cu securu in mană, nu va potă neici candu re-punde detorul' pomenita, deci căreă altă pro-festino mai castigător. Nenocivoreu nu lu franso, ci mai multu sîr-rcesulecă astă poteră-sale. Deveni maestrul de postarie in Neusealem, și totodată incepă studiul jureprudinței. Fiindu că eră pre-seracu pentru en sîs'i empere, carti, le imprumută de la una jureprudințe din vecinătate. Seră a aducă cartea, noptea studiă, demaneță era o ducă amicului, și-ci preste de si acesta-potă se săbă lipă de ea.

Pentru unu atare modu de studiatu se cerea o măre astringere, ce numai potera coporale sau lincolu era in stare a o suporta. In 1834 fu aleau pentru legislatura in Illinois, si in anii 1836, 1838 si 1840 urmări reilegește lui. Pe tribuna se destingea priu o eloctia simpla, chiar și petranditoria.

Intr-acces in 1836, Lincoln primește licență pentru prăssea judecătore, deci in aprile ali acelu anu treceu in Springfield capitale statului Illinois, unde in societate cu F. Stuart deschiseu una biroa. Pre acestu tempu s'a insorâtua eu o femeia din locuința mascersei sale, carea i dede etișă copii. Rememore lui de aveato se intențea curundu, era isteu mult alesa la pertrarile juratilor. Cu tote acestea nu se retrase de la politica, elu totu remasă conductorul partitei Whig in legislatura de Illinois. In anul 1846 Lincoln fu aleau de deputat pentru congress, si in dicebreu 1847, si-ocupa locuința seu in casă a reprezentantilor. Acă se arestă casu unu contrarui rezoluto al schiaviei si sprijinătō propunere si petițione si se referau la restrinția instituționale schiavie.

In maiu 1860, adunarea națională republiana intrunitea la Chicago in Illinois, din votisare si rești Lincoln ca candidatul loru pentru demnitatea de președinte. Nisiputele intrunite a la republicană rezise a falege po Lincoln de președinte Uniunii.

In 20. noemvre 1860, in Springfield fu mare solenitate pentru alegerea lui Lincoln, ceea ce dede ană la multe demonstratiuni. Lincoln in sprijinul sale se folosiu d'omun perampră mare, insu totodată tradă voința-

resolută d' a sterge schiavia si a da pastră integratul unității. Pentru cestinu schiavie, se certau demulă statele de media-di cu cele de mediapont, se prezenta rumpera, care pară ach la impiedecă numai prin temperanță presedintilor. Cuvenirea lui Lincoln la ocuparea demilită de președinte promite maro temperanță, dar' intonc propusul d' a pastră națională nevamată. Noua președinte dede o declarare rezolută in contra setelor si decisiomilor statelor de media-di, en töde a totodată rezolută in contra setelor si decisiomilor statelor de media-di.

Statele de media-di voiau rumpere; resolu- inu, aleșea una contra-președinte. Luptă dură patru ani cu eruditatea cea mai mare, pana ce cadiu Richmondu, precum descriam acășa in unul din numeri treceți Lincoln era în ște, si cu ostea intră in Richmond unde fu ucis.

Lincoln era unu omu de o statută inaltă, mai gigantă, 6 urme si 4 degete măsura engleză. Corpul lui era mai multa maru ca plinu; manile lungă dar' nu neproporționate. Măslini lui era incepu, capul plecat, manile la spate. De imbracamente nu pră multa grăgiu, era curutu, dar' nu se imbracă după moda. In societăti placea forte a spune anecdote, totu astu-felu nu se arătea si in afacerile of. Trasurile fetice lui nu erau frumos, dar' arătau unu caracter statornic.

Avgrașa Lincoln fu alu hissiespredicale in ordinea presedintilor Americei de mediapont. Acumă funțiună de președinte aleșu a doua ora, cea mai mare demnitate la care se poate aveaht una cetățiana d'America republică.

Din San-Miclosiu-lu-mare
in 24. octombrie 1865.

De unu tempu in cînd diurnalul magazin "Idék Tanja", pre cun vedeau se occupă de causele noastre. — Mai de uns-dă fece o provocare D. Redact: la ai sei, — si la acășta într-un tempu scurtu, se iu unu anonim cu

nesigură, si a lăsat po căi laterale, pe campi, văi si munti. Intristare si amaritare a la nu si putin efec- tui nimice la semnatul venezian, fatigile drumului si slăcumările lungului sau călin l'infrăssera cu totu. Ajungandu la Ravenna ced pe sat si in 1821, an. Guido lă inmormantat in tota onoreu ce a cuvenit atunci maiu moritoru ca Dante. Numai in 1822, anii 102, anii după moarte i-a redicat' Bernardo Bembo un monument, pe care si pusa următoarea epitafă, en si lă facutu, insu si Dante apropă de morte:

Jasz munciorum, sepera, Plegmatique, hominem.
Luctatore social voluntar, fau quoque e.
Sic quis parvus, modestius, honestus, exercitus exercitio.
Ante tempe, sunu pellit, fortibus antea,
Hie clemente, Dantes patris extorta ab oris
Quae gaudet parvus pietatis natus ameri.

Dupa morte inimicu, cari lă percasută, cari-i an întinși curse po totă carările, an disparutu, s'an impacă. Ei cari lă batujocuri, accum an incopută la-să-edor. "Florentia, acusată mama masteră, tirana chiar", l'au planșu, si i-a cerasu osimileto, dar' Guido i-a vrătă zile deces. Aodă a fostu, este si va si sortea tuturor spiritoarei mari si luminoase. Lumea pana sunu in vieta i perecasută; i batujocurose, i ngresseru si călze in pulbere deca poeta; era dupsă ce moru i plange amaru, i ridu si chiar' induminduscese, si ar' vre se facă nefantele cele la se facutu, dar' e tardu si totu cada ampu' cu. Ni credu, se convina unde-va mai bloncă evadătă lui Didetur cu aică. Elu dice: „Ea cutrem a deo, că unu omu de genit, care descovere, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, unu sublimu pădeveru, necestă totu de unu este o sfintă ce merită cultul nostru. Se pot intenția, ca elă se cada pietamă si legături; dar suntu folosi de legi; unele suntu ecuațibili si general, alttele suntu străvagante, străordinare, care pamal nu în orbirea omenești si moștenirilor alegorilor sau capetătă valoare. Aceste legi aruncă, defăimă, si discredită o erore in care a cadutu cea mai mare parte, care deschide calc unei mari idee, un

un articol fără de finit, intitulat: *Causele religioare și națiunile ale românilor*. Această articolă și mai multă unu respuștuă articolul meu din N° 4 al Concordiei, — pe lângă care apoi Dn. Anonim ataca causei și îndivid fără de critare, — și accestea le face una din publica strânsă, pentru renunțu să scundă.

Înse că eu acesta ocazie nu voiesc să respondu; — pentru că *Concordia* e menită numai penitru causee sante a poporului român^{*)}, și cuvoții numai se atrage aten-

^{*)} Închita ierarhului diocesanului nostru se ocupă, și de cause bisericești, în lipsa organizației de neastă specialitate, s'au făcut însă, si se va fieri și în viitor de la desfășurarea calea la certe confuzașii parcurse fizice intercelor noastre comuni. Una corespondintă altorui său binecuvintări și întră în "Idök Tanja" (în care este acelăși despriz, dar marțialismul e încă în gaștă atât de gol încât nu poate fi ascunsă) să demonstreze a reflectă la drîză și încă astăzi mai patetici că acela dijumăna pociță este încă magiară nu are multi cettori, sătre între români de slăvă și fiavă vorba o doar cel scăzut de ultramontanism. Totul se reducă la neșecă vîntură predate de gole pre atât de însăși și la neșecă stăriile ore, larmă surda în contră, "Concordia" care, după imagineanță cea exagerată a coperșimintelor, ar fi dusmanul S. B. S. Peșteointelii români ca stare. Adversa și, că da, similitudine potă mai bine maghiarește decât romanește, nu ne-a preținut. *Concordia* veneră pre Sfântul Petru și pe capu spiritualătăilor catolicilor apuseni și rezarcitori d'în tota lumen; dar cred că poterea temporie nu multă dejosește de la înaintă poterei lui cea spirituală și numările de "Papa's Roge", "suvorina lumeneasă" etc., le socotesc și în contrarul spiritului invetărătorului întrudivinț (al caruia Lăoțingurii se tinge și împătește) care însuși și se impunea cu el și lumea acesta.[†] Literale excedere (a curorii soumenești se impunea „Concordia") exprimă multă de așa căci triste și le respingem precum se le respingem totușii, dijumăstică catolică a Europei a fară de "Idök Tanja" și atele de aceea și fară. Ura și se voie să se impună a delir pre domnului corespondintă din "Idök Tanja" și același și ce expresamente a "Concordiei" în care se dice că "Unirea sărată probata minunătatea Banatului" același și susținerea și acuma. Nă înse nu

bracămitate; mereu seriosă, și făcută; făcă prolunga năsă mare valuri, ochii expresivi; față mară binecăsite; barba și perla negru deasupra săi cretin; expresanță frumoasă, fără melancolie și profunda, colorat brunetă. Rafală și în cadră reprezentă Parhamala, lă pușă alătura cu Virginia și Omera. El a fost aplaudat de mie la studiu continuu și la sangeșat. Avea pacientie de fericit. Era fort ambițios dar și fort devotat bineficii publice. Era partizan influențar. Multă și impara, că anăția a fostă gălăție, după aceea ghibleană. Dar acăia să poată ușoară săză. Pana candă a fostă tenere și să depindească în judecata săi tineretă de partidă de care să tiumări să tală seă. Candă a venită sănătatea, și potență judecătăsușă, care parte lipse peste o cauză sănătății, atunci sădă la aceea. Dantă era un temperament sananginie și se afectează flagrant, le temperă inse cătă potență priu ratină. Elu era găta a suferi totalu pentru adverză, cum a și suferit.

III.

Vorbirama de copilărie, săi și de barbatul de stat Dante. Tote cele de pana aici iate nă facute gloria lui; tote na-nă și putință mișă nă po de parte, ca noi, ca lumenă civilă, după sese seculi se vorbește cu astăi căuta, cu astăi administrație de elu. Diplomatul Dante, ca col multi diplomiati, și fi morții, d'atunci, și abăi istori a' răi mai numi în treacăt. Diplomatul a mărturisit, trăiește însă și nu va mori în eternu postul Dante. Operelu îi vor spune totușu' cu gura de aur numele lui. Poemă poezialor, Divina Commedia, este steauă radiata în care a reinvenită și a incarnațiat Dante adoul' ora și din care în eternu va străluci pre cernută morților. Toti căti voră ceci acista opera, miraculă ală poeștiei și al geniușului omenești, nu-si voru potr se răstate și nu glorifică pre creatorul și ei și nu ferici poporul, din cărui sună a cătă. Grecoi și glorificate cu num Omera, România cu una, Virginia, Anglia cu adă și glorifică cu una Shakespeare și cu una Miltona. Toti sunăi mari și admirabili în felul lor. Toti lucește cu totușu' atâtării înaintări spirituali omenești. Toti acostă sublimitatea originii și destinației omului. Nici sună înse nu s'au potut înălția în shorbul sună pana la acela regiuni, căci suntă începutul și capătul a totușu' cătă. Nume nă cutesauă a dică, că s'au sună cu sârbiuă răstăi pănestesi, cu corpușă, prin înaltimile totușorii esenților la sorgenthală supremă ală luminișii eterni.

dineu publicului română asupra's acclui articolă estu în "Idök Tanja"; ca la telescu se se alăuă căteva Idee, despre cel-o ce voiu dică în o broșura.

Dar și pana atunci — ca am diuă ca români acesei nu-mi potu, nu vrea a retrage, accea dică si adi cu acese adangere, — că bucuria' nă exprimata și bucuria' ori caru română bine sfintitoriu.

Am scutit că cuvintele mele voru si veni-nu pentru unii, am scutit că dorinea mea pre eună și a multor' spre intăriri naționale va fi numai o ilustruă imprenitatoră, și re-am diuă prin aceste cuvinte că "Unirea" are să rezigneze. Unirea având sună missiune a lucru la desejgăzirea Rumană de săi herădești sorbere, faptul și că d'înă la ună forță multă prește acsta scopă. Unirea au dată lovitura apusă și desfașurătoare Bloră în Banat, ca adi cu impunătoare acela Stoenica, ea acu fericit pre multă de persecuțională herădește, ea asă grăbită în fine redificătoare Metropolitul rom. gr. res. și au storici invocări herădești se ascătă, etc. Acetoa suntă capă caru nă moe lo pote negă. E bine, după ce Unirea au impunită totușu' acete, sună nu trebă nu crește cuvenită și dică ce Unirea au amplitudine missiune, și că în vîitor săi marii amatori confesioni de căi se vine Români an detoxină naționale a nu se sănătă pînă certă confesională și prezentimă ci a coloare spre binală comună, rivalizându-înse în sefure bunt; că ei mai mari acel confesional (unită sănătă neunite) vorbe bine meșteșugătoare, că vorbe face mai multă prește înaintă și le fețează aci. Acum să și spuna ori care ultramusant: că cu greută "Concordia" spuneasă acelu adeveră neconcențabil? Altă și îne bă'a. O spuneam. Prea se vede roagnosi, netre, de căi totu' să mai ală îi colo este său răstine, au patruță terenul politicei și se încercă re căi confesionale, și o săcă moe domn' loră cu opinione pălătoare, la noi și statea de desvoltată și potuță încă și pre acela ferești i se percepătă și i se uide moralitatea prea umane, politicește pre răngătoare politici. Mană confesională și slabă escapă; că "Idök Tanja" și a fortăto pre bănciacă pre acela sau. Atâtă astăzi data. Mai adăugom, că prea multă data, săci și acme declarări că colonie dijumănală noastră suntă deschișe și pentru parer difere, dar ei se cercoiuă în catuscă străină și se cutescă și se farăciă.

R.d.

dilecesc. Nă nă ascultata, nă anduță cu urechilele canteori, armonii ale sferelor. Nă nă cutesuă a dică, că a vedută cu ochii și pămentul misterios, misteros, triadă d'ileces, divinitatea impunătoare cu amanatace în persoană. Căveștul. Nă nă cobișor cu greataș palberice pămentul și prin totușorile iadul. Nă nă audiu atâtă chitară cu urechilele scrișinări, vătăcă, strigătoare, murmurule, injuriele coloru condamnată. Nă nă veseluită cu oboișcările, lacrimile mestecate cu sang, lacrimile nefuse de pecură dicoțioră, riurile de fons. A. Nă nă nu vorbește cu atâtă chiaritate de mizerie și urboi iadul. Nă nă sa' sună cu peccatoare pre mantale misteriose ale purgatorului, nimu nu-nă ne-a spus unde și că cum este acesta. Nă nă ne-a spus de plăsuri și locuri încărcători, nimu de torturile înlătătorii; nimu de amarură, îi dai dulci și se plăcător înlătător. Nă nă ne-a spus atâtă de chiar, astă de evitare despre toate aceste, de căfi unala Dame. Nă nă scrută adunătorie și înamicile universali; nă nă deosebită secretice și misterice la cătă sunătă Dame. Elu singură d'istore moritorii a peregrinare totușu' ună, și se-nă vorbită de căi mai multă chiaritate și și cîrgeștă de cum nu vea deasă astă-dilectă, căcărie acătoareă neînsemnată atomu po cărăpnău.

Omera se îndestulosește a cantă o mă frantașă din totușu' genul omu, pe Grecoi popularu' son, sănă aproape pe daci omu. Virgină în fundu canta sună mai apărătorul imperială romană. Ascătă și se adu miltonu sună mai larg, mai vasta. Elu cantă integră genul umană. Dar Dante exprimă și canta totușu' universală. Elu imenșă a lora diferență. Elu sublimitatea lui Dante chiară și zinău în subiectul, ce trăză. Omera, Virgină, Milton, toti an sună ce comună înse sine, toti testase mai multă sună mai precum totușorile lucru, sub diverso forme, tamari și împregnări. Elu Milton numă ideă este mai largă. Cei poterori copieză, iunună mai d'apropie sună mai departe pe căi anteriori. Dar! Dante este singură; căi sună are și nă nimic comună. Ale lui suntă sună nouă și unică. Năcătă și sună împătrășită și unice după sună. Elu este sună, precom și universală sună este. Dante este singură, care cu sublimitatea sa po iapătă de elu. Elu este sună, precom și universală sună este. Dante este singură, care cu sublimitatea sa po iapătă de elu, și nă cutesauă să-ă apăra de elu. Elu este sună, precom și universală sună este. Dante este singură, care cu sublimitatea sa po iapătă de elu, și nă cutesauă să-ă înțelea.

litatea dorirea miei va rămâne batjocorita în casă străinului.

Este ore acăstă mai frumosă insușire; de căci sincere și românește a întrebă: că ore metropolită gr. or. aduce-a ferice preste unu porțor slabă de apusă? spuva-apoi pentru totușu' deună deună regleunăre ce apăsa pre romanu? si renviă-voră odată si printr' bex gr. cat. sindelă și prin ele Autonomia' ei?

Acetea întrăbări atâtă de bine voitorie și drepte, dedură atâtă indemnă spre a atâca cele mai delicate cause naționale, și ocașune bine venită, a face d'în celu mai sacru dreptu bineiheră unite unei obiecte de risu; dicu d'în libera constituție una absoluită și de fere, facându' c'ă poporul unu omagiu de pietate și alii nemici.

Argumentul pre care se radănumită Dn. Ano.

Este unu scandal d'în o comunitate, — unde potu pre profită Dominealui? — și pre asă ceva și-a curagiul a dice astăte-a verdi și se amintesc străinului.

Cunoșcătoarea Jesuți pusă pre spadele Eppiloru din Blasie, și sciuin' d'în cauza fură alungat; cunoșcătoarea pre bine acela sciu, pre c'ă sună și că Dn. Ano. lu tine la mucedici, — c'etățu pre lămuritul în elu că sunătă unită în 4 puncte dog — aveam Jurisdictiună Pravilei, — și deodată, metropolitanu și Eppi însu' nu gubernat de unu simplu jesuită, săcătă o cestim' d'în firea și dreptul bescrivă nostre.

Dar de aceste-a mai pre largu la tempul său înse că pana atunci Dn. Ano. se promite că va mai vorbi despre actul unirei și despre latroviașă gr. cat. — deci suntem curioși să vădă pre reformatorului la usă bisericii sale, la care sunt și sună că barbăti canopăi nu vor' privi tacandu-a acestuă scandală de mărcu însemnată.

V. Grozescu.

NOUTATI ESTERNE.

Întrăbări SPANIA. Scriso cu sosește de la Madridu se contradicție neînțelută. Uncle afirma că spărtele sunt atinute și că și timere de erunătă unei revoluționi, cu ară și influență de partidu' unionistă iberică, care ară d'oră ca principel Ferdinandu, tată regelui d'în Portugalia, se devină la tronul Spaniei unite cu

Nouă este Divina Commella în idee sănătă, nouă în formă și stil. Aici nu vedem campani însetate în sange și acoperite cu membre desrate și armă rupte. Aici nu nă orbescă splendoră armelor, nu nă asurdește gurătina leor forță, nu adună crozășculă ochiulă și să vulnătă, cu aburătoare pe de amprea, astăndată ca nerădere, ca ochii atinții și cu gălățire intinsă, se impărtă rușina furiei și profetura sangroasă omenești; Nu vedem po nă portându po vînătă spadei casăi palangrandă și palpându ală propriului seu, penete și-ă retăză brâvă, fortă lortă. Nu vedem cu unu poporul sfârșit, nimicăște po sfidu, și imprena, cu elu totușu' ce i-ez' potă memoră. Nu vedem cetăț străinătoare notându înzăci, prefaceau și se pulbere și asănește și pămentul, — prefundău-se în fumă și anestecădău-se cu morti. Nu vedem uneltri pămătă, pămătă, și sunătă omenești. Nu adună frontiera valerilor, strigătoare mălări și vante desparte la coloru porțier. Nu vedem lupte formidabile la ungurilor rebeli conteă catororii. Nu vedem calorei horă infarțatorii. Nu vedem caușul ingrozitor și năndină verulă lui agăduitor. Nu vedem panele și ușoarătă satenăi. Nu vedem și năndină nimică din totușe celu po spuma Omera, Virgină și Milton, Aici nu vedem și nă sentim căleorindă cumpresă de Dantă și prin plăcile coloru morții, paini iadu; prin a coloru și se pregătesc pentru vîșcă eternă, prin purgatorii; și prin aceloră și sunătă d'în drăgușă vîșcă eternă, prin purgătorii și calorei cătători. Nu vedem totușu' tot în natură și dică.

Astu folă d'în Divina Commedia constă din trei parti: iadu, purgatoriu și paradiș; tote la elu 100 Casturi sună 14,299 vîcător. — La adună și lăză imaginat' poetul, ca neutru tornă ce se înfăltă prin purgatoriu în cloșe sună în fumă, impărtă în 9. cercuri afara de tindă. Pe iugători și unu manu, impărtă afara de tindă în 7. cercuri și paradiș, impărtă afara de tindă în 5. cercuri și paradiș. Paradișul constă din 7. cercuri și paradiș, cercuri vîcători și lăză stelători și, și P. și unu mobili, și lăză a ascotoră' se adă sledină și strămiște la Domineștei și Milton. Empire și Pris totușe ascotori calorei. Dantă și 8. die: în donează iadu, și nă d'ind iadu pana la purgatoriu, și în 4. purgatoriu și în unu prim paradiș.

(Va urma.)

